Література

1. Дрешер Ю.Н. Применение мультимедийных технологий в образовательном процессе / Ю.Н. Дрешер // Библиотеки и информационные ресурсы в современном мире науки, культуры, образования и бизнеса [Электронный ресурс]: материалы 14-й Междунар. конф. "Крым 2007", Судак, 9–17 июня 2007 г. – Электрон. дан. – М.: ГПНТБ России, Ассоциация ЭБНИТ, 2007.– Ч. 2.– С.722–726.
2. Інтерактивні методи навчання: Навч. посібник. / За заг. ред. П.Шевчука і П.Фенриха. – Щецін: Вид-во WSAP, 2005. – 170 с.
3. Ляшенко Т. В. Проблемы внедрения мультимедийных технологий в образовательный процесс вуза / Т. В. Ляшенко // Ярославский педагогический вестник. – 2010. № 2. – С. 167–171.
4. Преподавание патологической физиологии на современном этапе развития высшего медицинского образования / В.Н. Ельский, Л.П. Линчевская, С.В. Зяблицев [и др.] // Таврический медико-биологический вестник. – 2012. – Т. 15, №3, ч. 2 (59). – С. 263–265.
5. Erle Chuen-Hian Lim. Sustaining interest during lectures with the use of multimedia / Erle Chuen-Hian Lim, Benjamin KC Ong, Einar PV Wilder-Smith, Raymond CS Seet // Med Educ Online [serial online] 2006. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.med-ed-online.org/pdf/L0000008.pdf
6. Roopa Kulkarni. Student Perceptionon Lectures in Medical Education / Roopa Kulkarni, Ashwini. C. A., Bharath Reddy // Anatomica Karnataka. Medical Education. – 2011. – Vol 5 (2). – P. 01–09.

Одержано 04.03.2013 року.

УДК 378.147+614.253.4+616.8

ОПТИМІЗАЦІЯ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «НЕВРОЛОГІЯ»

В.А. Гриб

Івано-Франківський національний медичний університет

ОПТИМИЗАЦИЯ ИНТЕГРАТИВНОГО ПОДХОДА ОБУЧЕНИЯ ВРАЧЕЙ-ИНТЕРНОВ ПО СПЕЦИАЛЬНОСТИ «НЕВРОЛОГИЯ»

В.А. Гриб

Ивано-Франковский национальный медицинский университет

OPTIMIZATION OF INTEGRATIVE TRAINING APPROACH FOR MEDICAL INTERNS OF "NEUROLOGY" SPECIALTY

V.A. Gryb

Ivano-Frankivsk National Medical University

Резюме. У роботі представлені сучасні тенденції та особливості інноваційних технологій та інтерактивних методів навчання лікарів-інтернів зі спеціальності «неврологія» відповідно до реформи медичної освіти України кафедрою неврології ІФНМУ. Визначено базові напрямки оптимізації навчання та впровадження інноваційних інтерактивних сучасних форм: проблемних лекцій з відеопрезентаціями, технологій ситуаційного навчання (кейс-ситуацій), тестової системи оцінки знань; організації самостійної роботи шляхом курації хворих під контролем лікаря-куратора, участі в обходах, обговореннях хворих, самостійних чергуваннях з відведенням важливої ролі особистості викладача у засвоєнні мануальних практичних вмінь, навичок і фахових маніпуляцій, залучення інтернів до науково-дослідницької роботи.

Ключові слова: освіта лікарів-інтернів, інтерактивні лекції, семінари, кейс-ситуаційні завдання.

Резюме. В работе представлены современные тенденции и особенности инновационных технологий и интерактивных методов обучения врачей-интернов по специальности «неврология» согласно реформы медицинского образования Украины кафедрой неврологии ИФНМУ. Определены базовые направления оптимизации обучения и внедрения инновационных интерактивных современных форм: проблемных лекций с видеопрезентациями, технологий ситуационного обучения (кейс-ситуаций), тестовой системы оценки знаний; организации самостоятельной работы путем курации больных под контролем врача-куратора, участия в обходах, обсуждениях больных, самостоятельных дежурствах с учетом важной роли личности преподавателя в усвоении мануальных практических умений, навыков и профессиональных манипуляций, привлечения интернов к научно-исследовательской работе.

Ключевые слова: образование врачей-интернов, интерактивные лекции, семинары, кейс-ситуационные задачи.

Summary. This paper presents the current trends and features of innovative technologies and interactive methods of teaching medical interns of specialty "Neurology". It is done by Department of Neurology in IFNMU in accordance with the Ukraine medical education reform. The basic directions of the studying process optimization and implementation of innovative interactive modern forms of study have been determined. They are problematic lectures with video presentation, situational learning technology (case-management) testing system for knowledge evaluation; organization of independent interns' work by supervision of patients under the control of responsible medical chief supervisor, participation in rounds, discussions of patients, organization of watch with diverting of the important role of teacher's individuality in the process of learning of practical manipulative skill, professional skills and manipulations, attracting interns to the research work.

Keywords: education of interns, interactive lectures, seminars, case-situational problem.

Сучасним станом реформування системи вищої медичної освіти України відповідно до міжнародних освітніх стандартів передбачено впровадження у підготовці лікарів інноваційних технологій та перегляд традиційних конструкцій організації навчання з формуванням спрямованої мотивації усіх категорій навчання до безперервного професійного розвитку для підтримки відповідного рівня знань та навиків [2, 5]. Першим етапом післядипломної підготовки

лікаря зі спеціальності «неврологія» є навчання в інтернатурі [3, 7]. Перспективним напрямком викладацьких інновацій при навчанні фахівця стає розвиток інтерактивного підходу в здійсненні навчального процесу, впровадження новітніх методів його організації та ведення кредитно-модульної системи побудови підготовки лікаря [2, 4].

«Інтерактив» у перекладі з англійської значить «здатний до взаємодії» («inter» - взаємний, «act» - діяти). Цей метод передбачає моделювання життєвих ситуацій, використання рольових ігор, спільне вирішення проблем на основі аналізу обставин та відповідної ситуації. В інтерактивному підході навчального процесу з метою підвищення якості викладання теоретичного курсу широко використовують новітні технології викладання лекційного матеріалу: проблемні лекції, лекції майстер-клас, лекції прес-конференції [10]. Широко використовують тестову систему перевірки якості теоретичних знань під час семінарських занять. У практичній підготовці лікарів поряд з традиційними підходами все більше застосовують технології ситуаційного навчання – кейс-метод [1, 8], імітацію рольових ігор, в тому числі і «метод клініки». Формуванню мотивації до навчання сприяють також чергування в клініці.

Провідним в практичній підготовці лікаря-інтерна залишається традиційний метод роботи, його активна участь в обстеженні хворого, оволодінні професійним виконанням усіх методів фізикального обстеження, відшліфуванні майстерності визначення патологічних симптомів і ознак. Під керівництвом викладача та лікаря-куратора інтерн удосконалює інтерпретацію сучасних лабораторно-інструментальних методів обстеження і в кінцевому результаті встановлення діагнозу та визначення лікування [1]. Не менш впливовим в підготовці лікаря-невролога є правильна організація самостійної роботи із залученням низки інноваційних технологій та сприяння до участі в науково-дослідницькій роботі.

Метою навчання лікарів-інтернів є розвиток професійного мислення, а набуття знань є реалізацією цієї мети. Важливою вимогою до майбутніх неврологів є не тільки глибоке знання теоретичних питань, а також засвоєння вмінь та практичних навичок, що сприятимуть опануванню професії в повному обсязі [6, 9]. На кафедрі неврології підготовка лікарів-інтернів здійснюється за типовим планом [3], що охоплює очний цикл впродовж 10 місяців (1560 годин), яким передбачено заняття на кафедрі та заочний цикл (8 місяців), навчання на основній базі стажування (неврологічні відділення в обласній, міських або районних лікарнях потужністю не менше 60 ліжок). Інтерни повинні отримувати ґрунтовні знання з анатомії та фізіології нервової системи, основних симптомів та синдромів її ураження, оволодіти розумінням загальних закономірностей розвитку хвороб, основних відомостей про нозологічні форми, діагностичні засади, диференційно-діагностичні критерії та лікувальні заходи. Вивчають та опановують основні клінічні та додаткові методи дослідження, отримують практичні навички роботи з неврологічними хворими.

Форми навчання на кафедрі різні: лекції з найбільш актуальних питань неврології та суміжних дисциплін, семінарські та практичні заняття, участь в науково-практичних та патанатомічних конференціях, самостійна робота в клініці, вивчення і реферування спеціальної літератури, участь в науково-дослідницькій роботі та оволодіння практичними навичками роботи з хворими, участь в клінічних обходах та клінічних розборах хворих з доповіддю інтерна про кожного хворого, у якого він сумісно з лікарем-куратором є лікуючим лікарем. Комплекс сучасних вимог до забезпечення якісного навчального процесу як теоретичного курсу, так і практичних навиків повинні складатись із двох важливих напрямків:

- забезпечення якісного рівня викладання теоретичного курсу зі спеціальності «неврологія»;
- забезпечення якісного оволодіння практичними навиками.

Тематичний план лекцій на очному циклі включає 39 лекцій із найважливіших проблем анатомії, фізіології, топічної діагностики, сучасних методів дослідження основних функцій нервової системи, електрофізіологічних та імунологічних методів дослідження. В подальшому лекційний матеріал охоплює основні нозологічні форми: ураження периферичної нервової системи, запальні захворювання головного та спинного мозку, порушення кровообігу головного та спинного мозку, спадково-дегенеративні та демієлінізуючі захворювання, неврози, травми головного та спинного мозку, їх наслідки, захворювання вегетативної нервової системи.

Запровадження в науковий процес сучасних технологій докорінно змінює роль лектора під час лекції. Нами широко використовується метод «інформативного повідомлення»: аудіовізуальні презентації, відеофільми, графіки інтегральних схем патогенезу, алгоритму діагностики і лікування з використанням протоколів надання медичної допомоги при неврологічних захворюваннях, затверджених МОЗ України. Важливо, щоб під час лекції використання мультимедійних ресурсів призводило до максимального залучення слухачів-інтернів у спільну з лектором роботу з освоєння та аналізу матеріалу, його проблемної інтерпретації. Поєднання коментарів лектора з відеоінформацією або анімацією значно мотивує увагу слухачів до інформаційного матеріалу. Досить цінним при викладанні теми є демонстрація діагностичних заходів у динаміці лікування окремих пацієнтів із практики лектора за допомогою презентацій, відеофільмів з висвітленням основних симптомів та синдромів, недоліків та успіхів у веденні конкретного пацієнта. Подальше засвоєння лекційного матеріалу проводиться у вигляді коротких співбесід у діалоговому режимі (питання-відповідь). Таким чином, при викладанні теоретичного матеріалу у вигляді лекцій на кафедрі в основному використовується дидактичний цикл навчання, варіантом якого є проблемна лекція, яка створює певні ситуації і залучає слухачів до їх вирішення. Такий метод за даними анкетування дозволив лікарям-інтернам засвоїти тему та окремі її складові у два рази швидше і ґрунтовніше, ніж при традиційному читанні лекції. При віддаленому контролі (через 6-8 місяців) рівень збережених знань лекційної теми становив до 65%, тоді як при традиційній лекції <26%. Високоефективному засвоєнню матеріалу при інтерактивній лекції сприяло також надання інтернам цих лекцій в електронному варіанті, що дає можливість постійно переглядати матеріали за потреби, в той час як паперові і електронні носії текстів традиційних лекцій у відриві від схем і таблиць не сприяють систематизації матеріалу.

Засвоєння теоретичного матеріалу здійснюється на семінарських (290 годин) заняттях (63 - на 1-му році та 44 - на 2-му році навчання), більшість із них становить 4 академічних години. Семінарські заняття проводяться із залученням інноваційних методик із використанням семінарів-презентацій з відеодемонстрацією клінічних випадків за темою; семінарів-тренінгів, семінарів у вигляді ділової гри, реферативних конференцій-семінарів. Семінари-тренінги проводяться за допомогою кейс-методу – активного проблемно-ситуаційного аналізу шляхом вирішення конкретних завдань-ситуацій, використовуються ситуаційні кейс-завдання для комп'ютерного контролю знань інтернів-неврологів на іспиті. Поряд із розглядом проблемної теми семінарського заняття у вигляді тестового контролю знань, засвоєння окремих елементів теоретичних прийомів на основі розв'язування кейс-ситуацій виконується подальше висвітлення теми у вигляді семінару дискусії, де рівноправно беруть участь інтерни, самостійно відповідаючи на поточні запитання, при потребі – за допомогою викладача, який корегує у випадках складних ситуацій. Враховуючи необхідність реферування літератури

з певних тем, викладач широко використовує проведення реферативних конференцій-семінарів із заслуховуванням 1-2 рефератів за даною темою, формує за ними запитання, на які дають відповіді модератори реферативних доповідей із заключним висновком. Складовою частиною теоретичної підготовки лікарів-інтернів є періодичне розв'язання кейс-завдань із блоку «Крок-3». Це покращило результати іспиту за останні три роки з 62% до 84%.

Забезпечення проведення якісної практичної підготовки з оволодінням фаховими навичками можливо в умовах клінічних багатопрофільних лікарень із сучасним діагностичним обладнанням та впровадженими новітніми напрямками лікування. Клінічна база кафедри представлена відділеннями судинної неврології обласної клінічної та центральної міської лікарень із блоком інтенсивної терапії для лікування хворих з інсультом, нейрохірургічним відділенням ОКЛ, неврологічними відділеннями міської клінічної лікарні №1 та обласної клінічної дитячої лікарні. Тематичним планом типової програми передбачено 516 годин практичних занять для засвоєння фахових прийомів та методів досліджень анатомічно-функціональних структур головного та спинного мозку, чутливості, рухової функції та координації рухів, вегетативної нервової системи, черепно-мозкових нервів, патологічних рефлексів, функцій вищої нервової діяльності. Упродовж навчання інтерн повинен освоїти техніку мануальних прийомів: проведення люмбальної пункції, лікувальних блокад нервових стовбурів, корінців, гангліїв, оцінки даних рентгенологічного дослідження черепа та хребта, електроенцефалографії, електронейроміографії, реоенцефалографії, транскраніальної допплерографії, дуплексного сканування магістральних судин шиї, комп'ютерної та магнітно-ядерної томографії.

Практичне заняття за темою проводиться біля ліжка хворого або пацієнт запрошується в учбову кімнату. Кожен із інтернів застосовує набуті ним практичні навички обстеження клінічних хворих на додипломному етапі навчання. При цьому викладач визначає правильність послідовності обстеження та виконання тих чи інших прийомів виконання, відмічає помилки. Важливим етапом у навчанні є огляд тематичних хворих в динаміці: при поступленні та через 3, 6, 12 місяців, використовуючи при цьому відеоаудіомоніторинг із застосуванням основ біоетики, особливо у хворих з порушенням рухової функції, мови, праксису, гнозису, координації рухів тощо.

Освоєння методики люмбальної пункції та блокад здійснюється поетапно. Декілька разів інтерни є спостерігачами цих прийомів, а в подальшому, виконуючи функцію лікаря-помічника викладача або лікаря-куратора, в кінцевому результаті самостійно виконують люмбальну пункцію або блокаду. З метою оволодіння вмінням інтерпретації даних рентгенограм, КТ, МРТ, ТКДГ, лабораторних даних, заключення лікарів-консультацій лікарі-інтерни щоденно переглядають дослідження хворих за темою, а також дані хворих, яких вони курують. У навчанні інтернів використовують і традиційні методи засвоєння практичних навичок при виконанні двох чергувань на місяць у неврологічному та приймальному відділеннях. На чергуванні інтерни знайомляться з принципами надання медичної допомоги, вивчення принципів «сортування» хворих, визначаються з алгоритмом діагностичних обстежень, беруть участь у їх проведенні або спостерігають послідовність і етапи їх проведення. Використовуючи інформацію про ургентних хворих після сумісного огляду з групою інтернів, викладач підводить їх до поглибленого обговорення питань етіопатогенезу, диференціальної діагностики, лікування, профілактики, етапів реабілітації та експертизи працездатності хворого з визначеним захворюванням. Аналогічні розбори хворих у вигляді колегіального діалогу проводяться при клінічних обходах, консиліумах з активною участю інтернів у обговоренні.

У неврологічному відділенні у хворих з порушенням мозкового кровообігу лікарі-інтерни знайомляться із сучасним комплексом діагностично-лікувальних заходів надання допомоги хворим із судинною патологією:

- медикаментозне лікування хворих з ішемічним інсультом, включаючи тромболізис;
- визначення показів до проведення оперативного лікування хворим із судинною мальформацією та геморагічним паренхіматозним інсультом;
- реабілітація хворих у ранньому відновному періоді (масаж, логопедична корекція, кінезіотерапія тощо).

Досвід навчання в умовах цього відділення забезпечує інтернам можливість оволодіння цілим рядом практичних навиків: оцінки ступеня важкості захворювання із застосуванням сучасних шкал (NIHSS), шкал з визначення рівня порушення свідомості (шкала Глазго); визначення тактики лікування хворого у ранньому та пізньому відновному періодах з визначенням стану пацієнтів за шкалою Ренкіна та Бартелла.

Ми вважаємо принципово важливим на фоні викладання основних розділів циклу зі спеціальності ознайомлювати інтернів з клінічними розробками кафедри в галузі неврологічної науки, серед яких є:

- розробка та застосування способу діагностики та лікування діабетичної симетричної периферичної полінейропатії;
- спосіб діагностики вертебро-базилярної недостатності;
- поєднане застосування цитиколіну та церебролізину у хворих з гострим порушенням мозкового кровообігу у вертебро-базилярному басейні;
- вивчення ролі маркерів ендотеліальної дисфункції у виникненні гострої вертебро-базилярної дисфункції.

Необхідно залучати інтернів-неврологів до виконання методів діагностики та інтерпретації отриманих даних, а також лікування, які проводяться безпосередньо працівниками кафедри:

- транскраніальна допплерографія;
- електронейроміографія;;
- тромболізис при гострому ішемічному інсульті;
- гірудотерапія хворих із ішемічним інсультом кардіоемболічного ґенезу;
- застосування препарату «антифронту» в профілактиці метеозалежності;
- застосування «біоцеруліну» при лікуванні діабетичної поліневропатії.

Інтерни мають можливість засвоїти новітні технології обстеження і лікування хворих на хворобу Паркінсона на базі «Кабінету для хворих з руховими розладами».

Усі інтерни за їх бажанням на початку циклу залучаються до виконання певних тем науково-дослідницької роботи. Більшість робіт базується на вивченні архівних карт стаціонарних хворих, катанамнезу з узагальненням окремої симптоматики, даних лабораторно-інструментального обстеження, вивчення алгоритму діагностики та лікування даного захворювання. Дослідник детально вивчає літературу за даною темою і доповідає на підсумкових семінарських заняттях. Кращі роботи відбираються викладачем для представлення їх на звітно-науковій практичній конференції лікарів-інтернів. Так, у 2012 році кафедрою було представлено дві науково-дослідницькі роботи.

З метою перевірки засвоєння матеріалу лікарями-інтернами та якості викладання на кафедрі застосовуються наступні види контролю:

1. початковий контроль знань і вмінь перед початком навчання, як правило, за допомогою тест-систем;
2. поточний контроль – безперервне моніторування умінь та знань лікарів-інтернів на заняттях та клінічних розборах хворих, чергуваннях;
3. тематичний (рубіжний) контроль після закінчення вив-

чення певної теми та розділу;

4. підсумковий контроль знань і вмінь за результатами навчального плану, який є трьохетапним: комп'ютерний контроль з використанням кейс-ситуацій; демонстрація виконання фахових мануальних і інструментальних методів дослідження; алгоритм дослідження та лікування хворих; висвітлення окремих питань у вигляді співбесіди-діалогу лікаря-інтерна і викладача;

5. контроль знань і вмінь через певний час після навчання.

Таким чином, післядипломне навчання інтернів зі спеціальності «неврологія» створюється на підставі єдності теоретичного і практичного курсів. Інтегральний підхід у структурі післядипломної освіти, використання методів традиційного та інтерактивного навчання сприяє значному оволодінню та поглибленню знань і навичок, ніж заходи стандартного викладання.

Сучасний рівень викладання та навчання лікарів-інтернів здебільшого визначається наявністю відповідної клінічної бази, сучасним обладнанням з використанням новітніх методів діагностики і лікування та науковими розробками кафедри із втіленням їх у практику.

Застосування інноваційних технологій у навчанні інтернів забезпечує активацію клінічного мислення, стимулює самостійне прийняття рішень та залучає до реальної творчої роботи.

Нові методики та різні засоби підходів до діагностики та лікування, проведення невідкладної допомоги та реабілітації хворих, вирішення проблемних кейс-ситуацій реалізують більш ефективну підготовку до практичної діяльності лікаря.

Література

1. Використання метод case-study у підготовці майбутніх лікарів / В.О. Бенюк, О.А. Диндар, Т.Р. Никонюк [та ін.]: матеріали Всеукраїнської конференції навчально-наукової конференції присвяченої 55-річчю Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України «Впровадження нових технологій за кредитно-модульної системи організації навчального процесу ВМ(Ф)НВ III-IV рівнів акредитації», (м. Тернопіль, 26-27 квітня 2012р.). – Тернопіль, «Укрмедкнига». – 2012. – С. 522–523.

2. З досвіду впровадження кредитно-модульної системи організації навчального процесу в Івано-франківському національному медичному університеті / М.М. Рожко, Г.М. Ерстенюк, В.В. Капечук, [та ін.]:матеріали Всеукраїнської конференції навчально-наукової конференції присвяченої 55-річчю Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України «Вровадження нових технологій за кредитно-модульної системи організації навчального процесу ВМ(Ф)НВ III-IV рівнів акредитації», (м. Тернопіль, 26-27 квітня 2012р.). – Тернопіль, «Укрмедкнига». – 2012. – С. 57–59.

3. Даценко І.Б. Особливості інтегративного підходу в удосконаленні післядипломної освіти лікарів за фахом «неврологія» / І.Б. Даценко, Т.А. Літовченко // Медична освіта. – 2011. – №3. – С.73–75.

4. Дащук А. М. Нові технології викладання лекційного матеріалу / А.М. Дащук: матеріали Всеукраїнської конференції навчально-наукової конференції присвяченої 55-річчю Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України «Вровадження нових технологій за кредитно-модульної системи організації навчального процесу ВМ(Ф)НВ III-IV рівнів акредитації», (м. Тернопіль, 26-27 квітня 2012р.). – Тернопіль, «Укрмедкнига». – 2012. – С. 288.

5. Концептуальні питання розробки стандартів вищої освіти для підготовки лікарів / Ю.В. Вороненко, Ю.П. Вдовиченко, О.П. Мінцер [та ін.]: матеріали Всеукраїнської конференції навчально-наукової конференції присвяченої 55-річчю Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України «Впровадження нових технологій за кредитно-модульної системи організації навчального процесу ВМ(Ф)НВ III-IV рівнів акредитації», (м. Тернопіль, 26-27 квітня 2012р.). – Тернопіль, «Укрмедкнига». – 2012. – С. 23–25.

6. Кочук О.П. Інноваційні методики в навчанні лікарів-інтернів / О.П. Кочук, Г.Д. Ловля, Я.І. Пінішкевич: матеріали Всеукраїнської конференції навчально-наукової конференції присвяченої 55-річчю Тернопільського державного медичного університету імені І.Я. Горбачевського МОЗ України «Вровадження нових технологій за кредитно-модульної системи організації навчального процесу ВМ(Ф)НВ III-IV рівнів акредитації», (м. Тернопіль, 26-27 квітня 2012р.). – Тернопіль, «Укрмедкнига». – 2012. – С. 469–470.

7. Типовий навчальний план та програма спеціалізації (інтернатури) випускників вищих медичних закладів освіти III-IV рівнів акредитації зі спеціальності «неврологія». – Київ-Запоріжжя-Харків. – 2006. – 52с.

8. Aronson L. Twelve tips for teaching reflection at all levels of medical education / L. Aronson // Med. Teachers. – 2011. – Vol. 33(3) – P. 200–205.

9. Solomon P. Student perspectives on patient educators as facilitators of interprofessional education / P. Solomon // Med. Teachers. – 2011. – Vol. 33, №10. – P. 851–853.

10. Susan S. The case study as a research method / S. Susan. University of Texas at Austin. – 1997. – 54 p.

Одержано 11.02.2013 року.